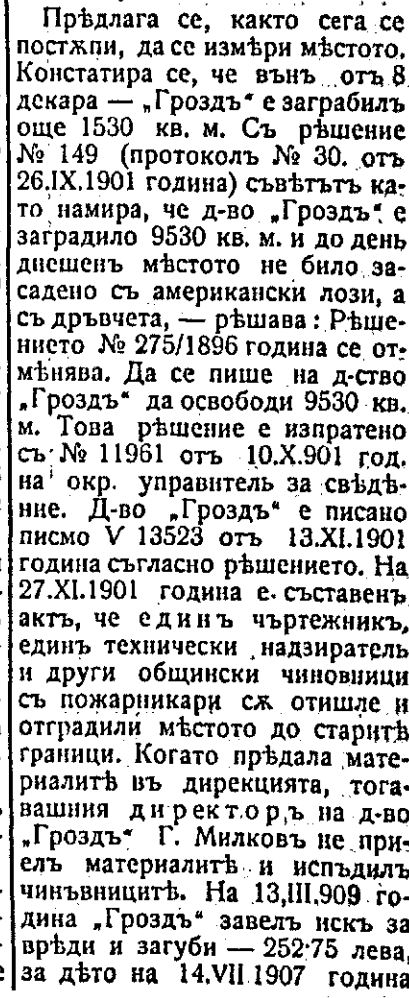

„СЪЛЗА и СМЪХЪ“

Седмично Илюстрирано Хумористично приложение.

Издателството на сп. „Азъ знамъ всичко“ поласкано отъ своя грамаденъ успѣхъ, който намѣри срѣдъ многобройнитѣ си читатели и читателки и въ стрѣмленіето си да остане и за въ бѣдаше такова, каквито сѣ европейскитѣ илюстрирани списания, рѣши да направи още една голѣма жертва за своето подобрене. За тази цѣль се ангажираха по-виднитѣ писатели и художници-карикатуристи, които да редактиратъ и едно илюстрирано хумористично приложение подъ заглавие „Сълза и Смѣхъ“.

Отъ брой 50 „Азъ знамъ всичко“ увеличава страницитѣ на списанието си отъ 16 на 20 и отъ увеличенитѣ 4 страници ще дава на читателитѣ си, на сѣщата цѣна, 20 ст., като безплатно приложение, всѣка седмица, едно илюстрирано хумористично издание „Сълза и Смѣхъ“.

Списанието „Азъ знамъ всичко“ съ своя разнообразенъ материалъ, който ще дава на читателитѣ си отъ цѣлия свѣтъ и съ хумористичното си приложение „Сълза и Смѣхъ“ ще стане до толкова интересно, любимо и незамянимо списание, че ще се чете съ наслада отъ всички.

общински служачи сѣ съборили оградата на около 8 декара праздно мѣста задъ винарницата. Това дѣло е било насрочено нѣколко пѣти. Общината си е служила по това сѣ свидетели, намѣсто сѣ писмени документи, които има въ архивата. Дори свидетелитѣ не сѣ разпитани както трѣбва, сѣ пълно познаване на работата. А на 14 септември 1912 година е гледано послѣдненъ пѣтъ и рѣшено задочно, защото никой не е благоволилъ да се яви отъ страна на общината. Осъдена е общината да брой сумата 169.20 лева сѣ сѣдебни и дѣловодни разноси и лихви 10% отъ 1909 година 13.III. — На 14.IX.1912 година юрисконсултъ бѣше Г. Янговски.

Слѣдъ това би трѣбало да се прѣполага, че мѣстото отъ 9530 кв. м. е въ владѣніе на общината, тъй като къмъ книгата, проучени отъ комисията, нѣмало абсолютно никакъвъ документъ, отъ който да се сѣди за нѣкаква промѣна въ отношенията на общината къмъ д-вото „Гроздъ“ за въпросното мѣсто. Дѣйствително, има рѣшение № 63, протоколъ № 9 отъ 23.III.1900 година, съ което сѣвътъ рѣшава да се продаде исканото отъ „Гроздъ“ мѣсто по 25 ст. метра, но това рѣшение не е утвѣржено, макаръ и изрично не е отменено: за отстъпване собствеността на общинския имотъ рѣшението трѣбва да бѣде потвѣржено сѣ указъ. Независимо отъ това, рѣшението № 149 отъ 26.IX.1901 година, съ което мѣстото изцѣло (5530 кв. и) се отнима, е по ново и като таква фактически отменява всички други рѣшения, относящи се до сѣщия въпросъ. А това рѣшение не подлежи на утвѣрждение. Никакви сериозни възражения не сѣ правени срѣщу това отъ „Гроздъ“. Напротивъ, искали сѣ само около 4000 лв. стойността на насаденитѣ дръвчета върху мѣстото, за каквато сума щѣли да заведатъ дѣло срѣщу общината. (в. по-горѣ).

И така, върху мѣстото отъ 9530 кв. м. намираще се задъ старата винарница на „Гроздъ“, д-вото нѣма никакъвъ документъ, нито за собственостъ, нито дори за държане отъ името на общината. Официално имъ се отправи писмо за това — нѣма отговоръ. Устно комисията полита директора на дружеството Г. Милчевъ — освѣтъ крѣпостенъ актъ за мѣстото отъ 7000 кв. м., което е ипотектирано прѣдъ Б. Н. Банка, нѣма другъ документъ.

За да бѣде комисията по положителна въ своитѣ сѣждения относително размѣра на щетитѣ, нанесени на общината, поиска да се измѣри отъ общинскитѣ технич. власти на ново изцѣло мѣстото, което днесъ огражда д-во „Гроздъ“. Къмъ настоящия протоколъ на комисията, прочее, като нераздѣлна частъ отъ него, се прибави и скицага, изработена отъ общинския геометръ Т. Бракаловъ, на 20 т. м. Споредъ тая скица д-во „Гроздъ“ държи:

а) едно мѣсто, оградено съ камененъ зидъ отъ 10450 кв. м., б) едно мѣсто, заето отъ лозе и градина вънъ отъ околния зидъ отъ 5879 кв. м., или всичко 16329 кв. м., като извадимъ отъ тая цифра 7000 — мѣстото, което общината е продала на „Гроздъ“, оставатъ 9329 кв. м., върху което мѣсто д-во „Гроздъ“, нѣма нито документъ, нито нѣкакво законно право. Това мѣсто е чисто и просто заграбено, поради прѣстѣпната нехайностъ на досегашнитѣ общински власти отъносители общинскитѣ имоти, въ които има дѣлъ и днешното постоянно присѣствие, заедно съ отговорнитѣ технически власти. Дори по емлянитѣ регистри д-вото има само 7000 кв. м. плюсъ 2000 кв. м. лозе — послѣдното записано прѣзъ Априлъ мѣсець 1911 година при провѣрката на данѣнитѣ книги въ финансовото управление.

Като излага историята на тоя въпросъ, комисията заключаватъ:

а) Мѣстото отъ 9329 кв. м. е общинско мѣсто. Като такава да се покани немедленно д-ство „Гроздъ“ да го освободи въ единъ опрѣдѣленъ срокъ — 15 дни. Ако това не стори доброволно, веднага слѣдъ изтичането на срока да се заведе процесъ и да се иска прѣдварително изпълнение на рѣшението. До тогава техническитѣ власти да провѣрятъ позвоелително, издадено на 8 августъ т. год. № 526 за ограда, да спратъ заграждането на мѣстото вънъ отъ 7000 кв. м. споредъ старитѣ скици и да съставятъ актъ за привишеното;

б) Да се заведе процесъ за врѣди и загуби — ако мѣстото се отстъпи доброволно, ако не — заедно съ процеса за мѣстото, — поради това, че д-ство „Гроздъ“ е държало едно пространство общинско мѣсто въ продължение на врѣмето отъ 27.IX.1901 година до днесъ безъ никакво юридическо основание, въпрѣки волята на общината.

III. Комисията се занима и съ третия въпросъ, повдигнатъ въ засѣданието на сѣвъта на 13 августъ т. год.: кой е далъ линия, ниво и позвоелително за строене масивна ограда на д-во „Гроздъ“. И по тоя въпросъ има прѣдъ видъ образувалата се прѣписка отъ т. год. и разпитъ свидетелитѣ.

Този въпросъ стои така:

Съ заявление отъ 5 юни т. г. вх. № 14088, д-ство „Гроздъ“ иска да загради съ каменна и камено-жѣлзна ограда собственитѣ си недвижими имоти при централното му управление до английскитѣ гробища. Искатъ, прочее, точна линия, особено по лицето на двора къмъ Евксиноградското шосе, като се опрѣдѣли и точното ниво. Съ писмо № 10308 отъ 12 юни 1914 година, изходяще отъ г. Саламурава и подписано отъ пом. кмета Г. Серафимовъ се съобщава на д-во „Гроздъ“ въ отговоръ на молбата му, че строителната линия и нивила-

ция, които ще се опрѣдѣлятъ, ще бѣдатъ само проектъ, но управленіето ще се старае да бѣдатъ запазени при утвѣрждението му. „Въ случай, че тоя проектъ не се утвѣрди, управленіето ми не поема никаква отговорностъ за щетитѣ, които биха Ви послѣдвали“. Въ сѣщия день още, 12.VI.1914 год., д-вото отговаря, че е съгласно на тия условия (тоя съгласие е искано съ горното писмо на общината). По тоя начинъ „назарлъкътъ“ е свършенъ между г. Саламурава и постоянното присѣствие отъ една страна и „Гроздъ“ отъ друга. За общинския сѣвътъ дума не става. Върху отговора на д-во „Гроздъ“ (вх. № 14869 отъ 24.VI.1914 година, датата на заявлението 12.VI.1914 година) г. Саламуравъ е написалъ резолюция: „Да се даде линията, като въ протокола се запазятъ сѣщитѣ мотиви и резерви... и нотариалната декларация отъ д-вото“. Тая резолюция, написана на 14.VI.1914 год. Върху сѣщото заявление има и друга резолюция отъ сѣщата дата 26.VI.1914 година: „Г-ну Бракалову: нѣма да се дава линия, защото въпросътъ споредъ юриста трѣба да се разрѣши отъ общ. сѣвътъ, дѣто се отнесе“. На 26 юни, дѣйствително, г. Саламуравъ е писалъ писмо № 480 до г. Кмета, въ което излага историята на въпроса, като казва, че по регулация, още не утвѣржена, на „Гроздъ“ ще трѣба да се прѣдаде къмъ шостое едно мѣсто отъ 542.50 кв. м., което не може да се оцѣни по чл. 27 отъ закона за благоустройството, а ще трѣба сѣвътъ да се произнесе, дали трѣба да имъ се опрѣдѣли такава линия, какъ да се прѣдаде мѣстото и на каква цѣна, за да може слѣдъ това да се издаде позвоелителенъ билетъ на д-во-

то за застрояване. „Къмъ това писмо е приложена скица“ служебна, подписана отъ г. Саламурава, приготвена на 23. VI. 1914 година — мѣстото е измѣрено: и цѣлото (старо, заграбено) и новото. Върху сѣщото писмо е поставена резолюция отъ г. п. кмета Ангелъ Данчевъ: „за сѣвъта“. Слѣдъ това минава редовната юлска сесия, а въпросътъ не се доклада въ сѣвъта, макаръ и да е поставенъ на дневенъ редъ (п. 71). На 24 юли 1914 година г. Саламуравъ, който въ писмото № 480 отъ 26 юни 1914 година пише, че новото мѣсто не може да се оцѣни по чл. 27 отъ закона за благоустройството, съ № 579 моли кмета, да се назначи комисия по чл. 27 отъ закона за благоустройството, която да оцѣни „придаваемостъ по регулационенъ редъ градско мѣсто къмъ имота на „Гроздъ“. Кметътъ резолюиралъ: „Т. О. Да се издаде покана за цѣльта“. Веднажъ този въпросъ разрѣшенъ, върху сѣщото писмо № 579 отъ 27. VII 1914 г., вече дошло въ Т. О. съ резолюцията на кмета, г. Саламуравъ резолюиралъ: „Т. бързо, г-ну Землемѣру Стефанову, да се оцѣни отъ комисията по чл. 27 общинското мѣсто, придаваемо се къмъ парцела на дружество „Гроздъ“ по дадената линия. 1. VIII. 1914 година. „Въ сѣщия день г. Бракаловъ е отишелъ на мѣстото и снѣлъ скицата. Слѣдъ това писмата ставатъ „тв. бързи“.

На 8 августъ се издава позвоелително № 526 за ограждане отъ г-на Леонидева — очевидно, слѣдъ като въпросътъ се е свършилъ, както ще се види по долу. Линия и ниво „официално“ не сѣ дадени, по линията, по която ще се строи оградата отъ прѣдъ, е „отбо- (Слѣдва на 4 страница)

РУСИТѢ ПРѢЗЪ БЪЛГАРИЯ.

Слѣдъ затварянето на проливитѣ, всички руси, които бѣха останали вънъ отъ своето отечество, минаватъ прѣзъ Солунъ или Деде-Агачъ, прѣзъ България — Варна, и отиватъ въ отечеството си. Ние се натъкнахме на нѣкои некрасиви дѣла, разбира се, нѣкои излизатъ отъ грѣцко интриганство, но не по-малко и отъ страна на рускитѣ официални прѣдставители въ България. На една група пѣтуещи руси, която пристигна вчера въ Варна, напр. въ Солунъ, слѣдъ като сѣ ги свалили отъ параходитѣ, сѣ които сѣ пѣтували и въпрѣки това, че тѣ сѣ платили пѣтнитѣ си билети до Одеса не имъ е повърната нито копейка.

Солунскитѣ власти, па и самитѣ команди на параходитѣ, сѣ увърждавали пѣтнитѣ руси, които ще минатъ прѣзъ България по слѣдния пачинъ:

До тукъ вие прѣминахте благополучно. Прѣзъ България, обаче, навсѣгди вие ще срѣщате всевъзможни прѣчки. Даже чудно е, ако бѣдете пропуснати прѣзъ България, то,

въроятно ще бѣдете „подъ ключъ“.

Каква неистина? Снощи една група руски гости, която си пиеше чай въ сладкарницата на Мариновъ, разправяше буквально слѣдното:

„Прѣзъ България ние минахме благополучно и ни посрѣщнаха съ пълна искреностъ. Пѣтувахме по бѣлг. държ. желѣзници съ 50% намаление и всички, съ голямо имаме разговоръ, сѣ крайно учтиви, както властитѣ, тъй и гражданитѣ. Истината е, обаче, че на насъ се каза въ Солунъ, че е достатъчно да стигнемъ живи до Варна, отгдѣ рускитѣ параходи ще ни прѣведатъ безплатно, но и тукъ руската паракходна агенция ни експлоатира, като иска злато ефективно, за да можемъ да си купимъ билети. Други прѣчки сѣ правени на тѣзи пѣтници, които пѣтуватъ съ българския параходъ „Царъ Фердинандъ“. При замиването му послѣдния пѣтъ е билъ заблуденъ, както отъ команданта на руския параходъ „Царица“, тъй и отъ агента на

„Руското паракходно общество“, че Одеското пристанище е минирано и че е опасно, поради което е необходимо да чакатъ парахода „Царица“ да ги отведе въ Одеското пристанище. Г-нъ Златанъ Бръчковъ днесъ прѣдъ нѣколко граждани изповѣда, че нѣкои негови познати, високопоставени руси, които сѣ заминали съ парахода „Царъ Фердинандъ“, го питали дали тъй добръ иматъ способността нашитѣ капитани и дали сполучливо ще ги заведатъ до Одеса. А отъ друго мѣсто се научаваме, че на нѣкои даже отъ пѣтницитѣ е било разправяно, че нашитѣ капитани сѣ гимиджии.

Като изнасяме тия факти, ние съжаляваме; даже че имъ ставаме отзивъ, но мръсно нѣщо е алчността за злато!...

Италия и Ромжия.

„Новое Время“ относително политиката на Ромжия и Италия, които сѣ готови да пазятъ неутралитетъ, но при условие, че за това ще бѣдатъ възнаградени, пише:

„Ние можемъ да отговоримъ на тѣзи необмислени и проташки мисли. Трансилвания и италианскитѣ области въ Австро-Унгария политически и економически още не сѣ свързани съ Ромжия и Италия. Тѣ могатъ да продължатъ своето собствено политическо съществуване и въ бѣдаше. Вий не ще искате да ги присѣдините къмъ себе си безъ особено за това възнаграждение отъ страна на Русия и Франция и то споредъ угодата на послѣднитѣ. Тѣ могатъ да останатъ въ съгласие съ тройното съглашение.

Не напразно се приказва, че италианскитѣ и ромжиски дипломати рискватъ да повторятъ сѣдбата на старата поговорка за „риболовецътъ и рибата“. Тѣ въ послѣдната минута ще се укажатъ прѣдъ старитѣ разбитѣ корита.

Въ великата европейска война не ще остане мѣсто за малкитѣ частни поплъзновения, които въ края и безвъзвратно ще изчезнатъ. Който не е за насъ, той е противъ насъ — това е девизътъ, о който сѣ дължи да се водятъ всички дѣржави на Европа и малки, и велики. Отговорътъ сега не е мяченъ, а е ясенъ и е пѣтътъ, по който трѣбва да вървятъ неутралнитѣ дѣржави.

Рускитѣ атаки.

Петроградъ, 28 септ. (Б. Т.)

А.) Комюнике на генераленъ щабъ:

Днесъ наши ариергарди атакуваха на сѣверъ германската пѣхота и артилерия и завзеха въ плѣнъ и онѣзи, които можакъ да избѣгатъ отъ изтрѣбление.

Прѣзъ врѣме на сражението за знаменосецъ бѣ князь Олегъ, синъ на великия князь Константинъ. Той прѣвъ бѣ застигналъ неприятеля и е леко раненъ въ крака съ куршимъ, който самонал прѣзъ месото.

По источния фронтъ положението не е промѣнено. Германцитѣ, възползувани отъ желѣзо-пѣтната мръжа, се опитаха да запазятъ позицитѣ, като прѣнесатъ войскитѣ отъ едно мѣсто на друго.

Въ лѣвия брѣгъ на Висла се отбѣлзва сражение между ариергирдитѣ.

Довечера барабанска забава.

Общинския съвет бѣ взелъ рѣшение всички незаградени празни мѣста въ центра на града да бждатъ заградени отъ ступанитѣ имъ. Това, обаче не се съблюдава отъ когото трѣбиа

дена". И тъй като работата става мимолетно, на общинския съвет, а д-во „Гроздь“ вече почти застроило оградата, което се бѣ забѣлявало отъ някои съветници и граждани, та ставаше предметъ на разговори, — на 9 августъ т. г. г. Саламуrowъ изготвя два писма тв. бързи: едното (14.434) до „Гроздь“, въ което се мѣчи да убѣди д-вото, че отбодената линия и поставенитѣ колчета сж биле, за да можело да се изчисли квадратурата на мѣстото и че д-вото би могло да строи на свои рискъ и то само тогава, когато общинския съветъ вземе надлѣжното рѣшение по повдигнатия въпросъ отъ техническото отдѣление за начина на изплащането прѣдаваемото Ви се общинско мѣсто. Като че ли отъ сега нататък ще строи: Другото писмо е до кмета — № 619 безъ вх. №. Повтаря се историята на въпроса. Тукъ вече, още на 9. VIII. 1914 г. г. Саламуrowъ знае, че комисията по оцѣнка на мѣстата ще заседава на 11 или 12. Въ това писмо г. Саламуrowъ пише: „д-вото е започнало на правата на оградата къмъ улицата (шосето) по отбодената проектирана линия, безъ да му е писано отъ общината, че по тая проектираната линия, д-вото може да строи оградата си на свой рискъ“. А тѣмко послѣдното е писано не веднѣжъ на д-вото и то се е съгласило да поеме рискътъ. По нататък г-нъ Саламуrowъ продължава: „д-вото е снабдено съ надлѣжното позволение за направа на ограда на цѣлото мѣсто, включително и лицевата такава“. Ясно е, че г. Саламуrowъ е въ течение на всичко и моли: „Да се сезира почитаемия общински съветъ по тая въпросъ, като се дадѣтъ наставления на отдѣлението да спре ли постройката на оградата, която става на рискъ на д-вото и проектираната регулация на бждащата улица, или да остави да се продължава постройката“. Тази бързина достатъчно говори за гузностъ. Общ. съветъ се и а м и р а вече при свършенъ фактъ и макаръ да може да защити интереситѣ на общината, това не може да стане безъ щети за противната страна и безъ скандалъ за общината. Но още единъ знаменателенъ фактъ говори много: На 14. VIII. 1914 година, когато настоящата комисия имаше своето първо заседание по тази история, постъпи писмо № 630 отъ г. Саламуrowъ придруженъ съ акта носещъ дата 9. VIII. 1914 година, съставенъ отъ самия него и подписанъ отъ свидетеля — кондукторъ Н. Стояновъ, срѣщу д-во „Гроздь“, за дѣто строи масивна ограда, безъ за това да му е дадено *официално строителна линия* и прѣдаденъ на цѣлѣта протоколъ. Това той, г. Саламуrowъ който на 9. VIII. 1914 година (дата и на акта) е писалъ по-горѣ цитирани *тв. бързи писма*, е забѣлявалъ при обиколката си по служебни работи въ лозята. Ако дѣйствително акта бѣ съставенъ на 9 т. м., щеше да му се даде ходъ още тогава, г. Саламуrowъ го праща на г. Кмета, обаче на 14 т. м. слѣдъ като ние бѣхме назначени за разслѣждане работата. Но той положително не е съставенъ тогава, а по сетне, което значи, че той (акта) не съдържа истината по отношение на въпроса и, слѣдователно, намѣсто да има характеръ на охрана общинскиятъ интереси, има единъ само цѣлъ: да освободи г. Саламуrowъ отъ отговорностъ. Разпитанъ единичния подписалъ акта свидетелъ г. Стояновъ, твърди, че тѣ сж минали покрай „Гроздь“ на 11 т. м., а акта той подписалъ, когато е

било известно вече, че въпросътъ за отговорноститѣ по тая история е повдигнатъ въ съвета. Значи, акта е отъ 14 т. м. Къмъ това убеждение идва комисията и слѣдъ разпита на г. Саламуrowъ, който разпитанъ една седмица слѣдъ г. Стоянова, призна, че е миналъ прѣзъ „Гроздь“ на 11 августъ, но не помни кога е съставенъ акта. Щомъ го съставилъ, далъ му и ходъ. А това е на 14 августъ.

Така подготвена работата, кметътъ назначава комисия по чл. 27 отъ закона за благоустройството, която на 12 августъ 1914 година оцѣнява имота. Поканата затова е издадена отъ г. Кмета. Послѣдниятъ, по думитѣ на г. Саламуrowъ, въ присѣдствието на г. окр. инженеръ е казалъ на Саламуrowъ да напише писмо за назначаване комисия по чл. 27 отъ закона за благоустройството. Такова писмо е написано до кмета № 579 — 24. VII. 914 год. И той е резолюторъ: да се издаде покана, каквато е издадена на 11. VIII. 1914 година за събиране на 12. VIII. 1914 година. Съ писмо № 14532 отъ 11. VIII. 1914 година до д-во „Гроздь“ д-вото се поканва да присѣдствува на оцѣнката мѣстото, което му се прѣдава. Прѣдставенъ е протоколъ за оцѣнка на мѣстото — по 6 лева на кв. м. Въ комисията е участвувал членъ отъ постоянното присѣдствие — А. Данчевъ. Разпитанъ дѣловодителя на архитектурното отдѣление Ж. Атанасовъ, установи се, че при послѣдния сж дошли заедно съ г. Саламуrowъ и Леонкиевъ и първиятъ е казалъ на дѣловодителя да издаде позволение, защото въпросътъ е билъ вече рѣшенъ. Поискалъ заявлението, не му дали, а му казали — да издаде позволение.

При такива данни къмъ прѣдиската, комисията намира, че по издаване позволение на д-во „Гроздь“ за ограждане цѣлото мѣсто нѣма само единъ виновникъ. Изобщо, има голѣма немарливостъ относително приважане въ извѣстностъ общински недвижимъ имотъ, за пазването и стопанстването. Отговорни сж за това всички досегашни управления на общината. Днешното постоянно присѣдствие, което е имало добър случай да провѣри прѣпискитѣ, изложени въ настоящия протоколъ, по поводъ новото искане на „Гроздь“, ще трѣбва да понесе по-голѣмъ дѣлъ отъ тая отговорностъ. Голѣма е немарливостъ на всички: г-нъ кмета поканва комисия за оцѣнка мѣстото, съобщава се на д-вото това, участвува се въ комисията — никой не се съща за ограбеното мѣсто.

Относително отговорността на техническитѣ власти, комисията се натъкна на редъ недѣзи въ наредбата на длѣжноститѣ въ разнитѣ отдѣления. Архитектурното отдѣление мисли, че не е длѣжно да прѣглежда документитѣ за собственост на лицата, на които се издава позволение за строене, а това е билъ длѣженъ да върши персонала на регуляционното отдѣление. Тамъ пъкъ мислятъ противното. При това положение единъ неособственикъ може да огради общинско мѣсто, стига да плати таксктъ въ общината.

Комисията намира, че ще трѣбва да се вмѣни въ длѣгъ на техническитѣ власти да провѣрятъ по какъвто начинъ и да е, до колко мѣстото, което ще се ограда, е собственост на просителя. Въ дадения случай комисията е на мнѣние, че началницѣ на регуляционното и архитектурното отдѣления ще трѣбва да отговаря прѣдъ съвета, за гдѣто: първиятъ г. Са-

ламуrowъ, съ особена ревностъ, която е очевидна въ прѣписката се е мѣчилъ да удовлетвори молбата на „Гроздь“ за ограждане мѣстото въ което влизатъ и 9329 кв. м. общинска мѣра и въ тая си ревностъ е пропусналъ да изпълни своитѣ служебни обязанности, като за прикриване на това слѣдъ повдигане вече въпроса въ съвета, е съставилъ актъ съ невѣрна дата, вториятъ г. А. Леонкиевъ, е допусналъ, щото г-нъ Саламуrowъ да заповѣда на неговия дѣловодителъ да издаде позволение № 526 отъ 8. VIII. 1914 година за ограждане и на безпорното и спорното мѣсто, тѣй като „билъ се разрѣшилъ въпроса въ съвета“. При липсва на норма за налагане наказание, комисията се задоволява, истъквайки тия отговорности прѣдъ почитаемия съветъ, да заключи, че тия дѣяния на постоянното присѣдствие и особено на г. г. началницѣ на техническото отдѣление заслужаватъ по чувствително наказание.

Независимо отъ това, комисията намира за необходимо да прѣпорѣча една централизация на работата въ техническото отдѣление, която централизация ще позволи да се намери значително излишенъ персоналъ, като се подобри останалиятъ качествено и му се покрие заплатата, а въ сѣщото врѣме ще улесни задачитѣ на техническата власть. Сѣщо така комисията се натъкна за излишенъ път на убеждението, че изобщо ще трѣбва да се стабилизира положението на служащитѣ въ общината, като се подобри персонала по способности, като имъ се даде достатъчно възможностъ да приживѣватъ съ честенъ трудъ. По тая начинъ ще имаме трайни чиновници въ общината, сигурни въ положението си, които ще знаятъ положението на редъ текущи въпроси и ще освѣтляватъ менящитѣ си началници, като при това проявяватъ извѣстна самостоятелностъ въ защита интереситѣ на общината.

Подписали: общински съветници: *Т. Страшимировъ, Д. Кондовъ и Г. Ив. Ноевъ.*

Вѣрно,

Секретарь: *Ив. Костовъ.*

Търговско Акционерно Дружество „ГРАДИВО“

ТЕХНИЧЕСКО БЮРО

Мусалата, бивше (Марко Шехтеръ)

павършва най-модерни

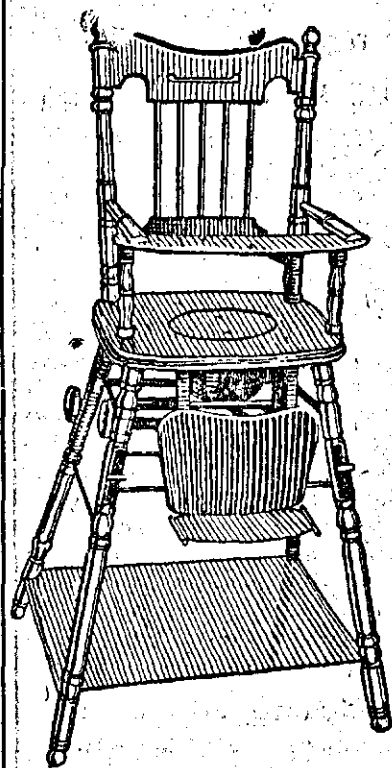
Електрически инсталации

НА СРОЧНО ИЗПЛАЩАНЕ!

Голѣмъ изборъ освѣтителни тѣла, полюлен и др.

Материали първокачествени. Работа бърза.

10-0

МЛЪЧНОТО
БРАШНО

„НЕСТЛЕ“

е най-свършена храна
ЗА КЪРМАЧЕТА

И
ДѢЦА

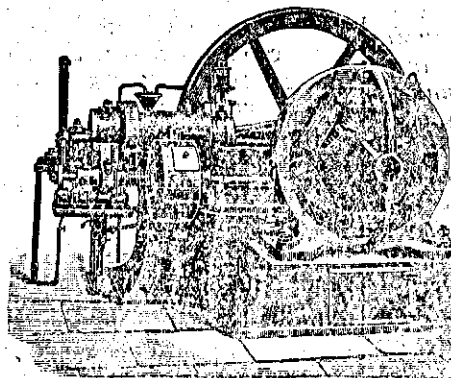
МАИКИ!

Желаете ли да получите безплатно едно
отъ тия хубави столчета за вашитѣ дѣци?
Отлѣпете етикетъ, залѣпете върху кутинѣтѣ на млѣчн. брашно

НЕСТЛЕ

което давате на дѣцата си и изпращайте ги на
Дружеството НЕСТЛЕ 92 Булевардъ Мария-Луиза — София
За всѣки етикетъ ще получите единъ номеръ, който Ви
дава възможностъ да участвувате безплатно въ лотарията на
тия малки и голѣми столчета Нестле на края на м. декември
Отъ 50 години насамъ млѣчното брашно Нестле е при
знато отъ всички лѣкари като най-добра храна за дѣца въ
крѣхката имъ възраст.

42—IV—1

И. М. Щерпиловъ & С^{ие}

СОФИЯ — ВАРНА.

Управителъ на Варненския клонъ:

Д-ръ П. РАНКОВЪ

Доставя съ най-износни цѣни, либерални условия и най-сигурна гаранция.

Всѣкакъвъ видъ най-усъвършенствувани земледѣлчески машини: плугове, трѣмци, валащи, сѣячки, жѣтварки, снопосъбирачки, канатъ-манило, месиротрошачки, триори, вѣялки, втрѣпачки движени съ локомотили и съ мотори, сѣщо и небетчийски мелници съ вертикални и хоризонтални камъни и разни видове дарада и тепавици.

Всѣкакъвъ видъ най-практични индустриални машини: комплектни автоматични валцовни мелници, комплектни фабрики за тестени произведения, комплектни шаячни фабрики, комплектни тухлени фабрики, бирени и спартан фабрики и пр.

МОТОРИ: бензинови, нафтови, газожелѣзни отъ всѣкаква голѣмина и най-нова система.

Парни машини и парни котли: най-усъвършенствувани отъ всѣкаква голѣмина.

Всѣкакъвъ видъ централни отопления водни и парни.

Комплектни инсталации на електрически освѣтления и най-красиви и масивни полилеи сѣщо и най-економически крушки (ламбички).

Масла американски първокачествени БЕНЗИНЪ и НАФТЪ.

Камъши и вѣжа първокачествени отъ всѣкакъвъ видъ.

ТРАНСМИСИИ НАЙ-МОДЕРНИ. БЪЧВИ, КАМЪШИ И БОМБИ ЗА БИРА.

ЖЕЛѢЗНИ КАСИ ЗА ПАРИ И ТЕФТЕРИ.

Инженери, инсталатори и монтьори винаги на разположение на почитаемиѣ клиенти.